

Dertil var det oprindelige Forslag ikke indstrænket, og derfor findes der heller ikke nogen saadan Indstrækning i det Forslag, som Udvalget er fremkommet med; men der kan vistnok være Noget, som kunde tale for en saadan Forandring.

Indenrigsministeren: Det oprindelige Forslag knytter sig til de bestaaende Forhold med Hensyn til Huusvilde, som kunne gjøre Fordring paa at faae anvist Boliger. Det er en Forpligtelse, som er paalagt Kommunen, for at den ikke, af Frygt for, at en Familie skal erhverve Forsørgelsesret, skulde fordrive den, men som vistnok ikke kan være anvendelig med Hensyn til Udlændinge. Det oprindelige Forslag foreskriver ingen ny Betingelse for, hvem der kan ansees som huusvild, men knytter sig til det Bestaaende, og siger, naar en Familie ikke skulde kunne faae Bolig, saa skal Sogneforstanderskabet skaffe den tilveie. Nu har det ærede Udvalg sagt, den Familie, som paa lovlig Maade ernærer sig i Kommunen (Ordføreren: Det staaer ogsaa i det oprindelige Forslag!); i det oprindelige Forslag staaer „en Familie, som paa lovlig Maade er bleven udsagt“ (Ordføreren: Ja, men det er en Trykfeil!), ja, jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg har holdt mig til Forslaget, saaledes som det er aftrykt i Anhanget, „naar den udsiges paa lovlig Maade og i rette Tid,“ saaledes staaer det trykt i Anhanget. (Ordføreren: Ja, det er rigtigt, det var en Misforstaaelse!) Nu mener jeg, at det ganske vist er en Betingelse, for at kunne henregnes til de Huusvilde og komme i det Tilfælde, som Loven omhandler, at den Vedkommende paa lovlig Maade ernærer sig; men det er neppe den fulde Betingelse, thi jeg troer, at der med Nette kan fordræ, at det er en Mand, som har Ret til Forsørgelse her i Landet, og det troer jeg ikke, at Udlændinge have. Den Lov, som saaledes kunde opstaae, bliver noget mere betænkelig ved, at der er tilføjet Ordet „Person“, jeg mener nemlig, at naar Forslaget er affattet saaledes som Udvalgets „naar en Person, som paa lovlig Maade ernærer sig i Kommunen, i rette Tid er udsagt af sin Leilighed og ikke selv kan forskaffe sig en anden,“ vil Loven

ligefrem blive anvendelig paa de Udlændinge, der temporært have søgt Arbejde her. Jeg mener saaledes, at man ikke kan nægte en svenst Dagleier, som kommer herover og ernærer sig paa lovlig Maade i Kommunen og kommer i Trang for Huusleilighed, de Fordele, Løven tilfuger; men jeg troer ikke, at han vil have Udgang hertil efter det oprindelige Forslag.

J. M. Hansen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udlændinge, skal jeg henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkning; med Hensyn derimod til, at Ordet „Person“ er indkommet i Paragraphen, skal jeg tillade mig at oplyse, at Udvalget er i alle sine Forslag gaaet ud fra det nu Bestaaende, altsaa ogsaa derfra, at den nu bestaaende Lovgivning stikker Personer, som hele Familier, denne Udgang til at faae Boliger anvist af Kommunen. Den nu gjældende Bestemmelse i Fattiglovgivningen, hvorpaa Ordningen af denne hele Sag beroer, er Circulairet af 24de Septbr. 1805, hvilket siger, at naar Nogen, som i et Sognedistrict paa lovlig Maade ernærer sig, efterat have været bosat der i 3 Aar, skulde blive huusvild, paaligger det Fattigcommissionen i Districtet at forskaffe en saadan Person eller Familie Huusly; altsaa siger selv det oprindelige Circulaire: Person og Familie. Ogsaa i den Lov, som udkom under 4de Juni indværende Aar, og hvortil dette Forslag behøder sig som et Tillæg, lyder § 1 saaledes „ved Opførelsen af Fattighuse samt af Boliger for huusvilde Personer og Familier etc.“ Det er altsaa klart, at enkelte Personer ligesaa vel som Familier efter den nu bestaaende Lovgivning have Udgang til saaledes at faae anvist Huusly; det er altsaa slet ikke Andet, Udvalget her har gjort, end beholdt den nu bestaaende Lovgivnings Udtryk „Person eller Familie“.

Indenrigsministeren: Det er aldeles rigtigt, men fordi man ikke udstrakte de Foranstaltninger til de Huusvildes Bedste, som Forslaget gaaer ud paa at gennemføre, videre end til Familier, vil deraf ikke følge, at de enkelte Personer vilde fattes den Omhu, som hidtil var viist dem. Det lader sig meget godt gjøre at lade Lovgivningen bestaae uforandret for de enkelte Personers Vedkommende,